

reeds bestaande structuren en moeten flexibele administratieve procedures worden toegepast.

5.14. Samenwerking in de regio's zelf, een betere en duidelijke omschrijving van de bevoegdheden, inschakeling van alle sociaal-economische kringen bij de samenwerking met de diverse overheidsinstanties, alsmede een goed georganiseerde, permanente uitwisseling van ervaringen op nationaal en communautair niveau

kunnen er volgens het Comité toe bijdragen de doeltreffendheid en het effect van het regionaal beleid te vergroten.

5.15. Het Comité dringt er bij de Commissie op aan de ontwikkelingen in de Midden- en Oosteuropese landen en regio's op de voet te volgen en in haar Vijfde Periodiek Verslag uitvoerig in te gaan op de gevolgen van die ontwikkelingen voor de regio's van de Gemeenschap.

Gedaan te Brussel, 25 september 1991.

De Voorzitter
van het Economisch en Sociaal Comité
François STAEDLIN

Advies over het voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen voor de bestrijding van bepaalde dierziekten⁽¹⁾

(91/C 339/06)

De Raad heeft op 5 juni 1991 besloten, overeenkomstig de bepalingen van artikel 198 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, het Economisch en Sociaal Comité advies te vragen over het bovengenoemde voorstel.

De Afdeling voor landbouw en visserij, die met de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 5 september 1991 opgesteld. Rapporteur was de heer Scully.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 289e zitting (vergadering van 25 september 1991) het volgende advies uitgebracht, dat met algemene stemmen is goedgekeurd.

1. Het Comité stemt in met het voorstel. Het onderschrijft de invoering van het *stamping out*-beleid en het aan banden leggen van inenting.

2. Het Comité constateert dat bijlage 1 negen exotische ziekten vermeldt, en vindt het een goede zaak dat deze lijst indien nodig kan worden uitgebreid.

2.1. Het gaat hier om zeer besmettelijke virusziekten. In bepaalde omstandigheden kunnen de virussen ook mensen besmetten. Dit geldt in het bijzonder voor Rift-dalkoorts. Deze ziekten kunnen een economische ramp veroorzaken als zij bij de dierenpopulatie in de Gemeenschap uitbreken.

2.2. In enkele eerdere wetten [bijvoorbeeld Verordening (EEG) nr. 462/72] is bepaald dat import van kleine hoeveelheden voedsel voor persoonlijk gebruik door reizigers uit derde landen is toegestaan. Dit dient te worden herzien. Het Comité geeft toe dat het vrijwel onmogelijk is die import geheel en al te voorkomen, maar zou gaarne zien dat het voedsel behoorlijk gekeurd is.

2.3. Er moet streng toezicht worden gehouden op het storten van voedselafval tijdens internationaal transport.

3. Het Comité stemt in met het voorstel om met de hulp van de Commissie in iedere lid-staat een goed opgeleide eenheid voor epizoötiologisch onderzoek op

⁽¹⁾ PB nr. C 148 van 7. 6. 1991, blz. 12.

te richten. Ook is het Economisch en Sociaal Comité het er mee eens dat elke lid-staat een rampenplan moet voorleggen.

4. De aandacht wordt gevestigd op het voornemen, in de toekomst alle zeventien ziekten van Groep I onder de voorgestelde voorschriften te doen vallen, zelfs de ziekten waarvoor thans reeds wettelijke voorschriften bestaan, zoals mond- en klauwzeer, Afrikaanse varkenspest, klassieke varkenspest, enz.

5. Het gaat hier om minimumeisen die voor iedere lid-staat gelden. Elk land mag strengere voorschriften opstellen. Deze zouden echter voor protectionistische doeleinden kunnen worden misbruikt. In het ene gebied is de kans op het uitbreken van een bepaalde ziekte groter dan in het andere.

6. Het bedrag van de schadevergoeding voor de boer moet tenminste gelijk zijn aan de totale marktwaarde en onmiddellijk worden uitgekeerd. Hierdoor zal de besmetting in een vroeg stadium worden gemeld en kan verdere verspreiding van de ziekte worden voorkomen.

Alle nodige maatregelen moeten worden genomen om te voorkomen dat de ziekte zich verder verspreidt.

7. Artikel 4, lid 1 a)

Aanbevolen wordt, alle huisdieren te tellen, en dus niet alleen de voor de ziekte vatbare soorten.

8. Artikel 5

Het opruimen van talrijke kadavers van grote dieren brengt moeilijkheden met zich mee. De Commissie moet dit probleem grondig onderzoeken en de resultaten bekendmaken voordat het probleem zich daadwerkelijk voordoet.

a) Verbranden

Dit is duur en tijdrovend. Bovendien veroorzaakt de rook luchtverontreiniging.

b) Begraven

1. Hierdoor raakt het grondwater besmet.
2. In rotsachtige streken is het moeilijk om diep genoeg te graven.

c) Destrueren

Hierbij bestaat het gevaar dat er stoffen in de voedselketen van dieren terecht komen.

9. Er moet veel aandacht worden besteed aan in het wild levende dieren, hoewel dit in de praktijk waarschijnlijk niet eenvoudig zal blijken te zijn. Het is echter belangrijk dat een ziekte niet in het wild blijft sluimeren nadat de getroffen huisdieren zijn uitgeroeid.

10. Artikel 10

Met betrekking tot de voorschriften voor de beschermings- en toezichtsgebieden wordt enige bezorgdheid uitgesproken ten aanzien van de duur van de quarantaine; deze is veel te kort, vooral voor door vectoren overgedragen ziekten, Riftdalkoorts en *Blue tongue*.

11. Artikel 11

Het verdient aanbeveling, een lijst met ontsmettingsmiddelen en insecticiden te publiceren en indien nodig bij te werken.

12. Artikel 13

Ingeënte dieren of produkten ervan, waarvan de herkomst moet zijn te achterhalen, mogen niet buiten het vaccinatiegebied worden gebracht.

Krachtens de bepalingen van artikel 17 zal dit al naar gelang van de toekomstige ontwikkelingen worden herzien.

Gedaan te Brussel, 25 september 1991.

De Voorzitter
van het Economisch en Sociaal Comité
François STAEDELIN